

Thesis Title Effects of Nanoparticle Additives on Structures, Properties and Tribological Behaviour of Thermal Sprayed Alumina-Based Nanocomposite Coatings

Author Miss Nuchjira Dejang

Degree Doctor of Philosophy (Materials Science)

Thesis Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Sukanda Jiansirisomboon Advisor

Asst. Prof. Dr. Sittichai Wirojanupatum Co-advisor

Asst. Prof. Dr. Anucha Watcharapasorn Co-advisor

Abstract

Plasma sprayed ceramic coatings are widely used in many industrial applications for wear resistance. Objective of this study is to examine the effects of nano-sized additives such as TiO_2 , ZrO_2 and MgO (with various content of 3, 13 and 20 wt%) in Al_2O_3 -based coatings deposited onto mild steel substrates. Effects of type and content of nano-sized additives on microstructure, phase, mechanical properties and tribology of the Al_2O_3 -based coatings have been investigated. X-ray diffraction result presented that the phase structure of Al_2O_3 matrix which comprised mainly of metastable $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ and stable $\alpha\text{-Al}_2\text{O}_3$. Phases of nano-sized oxide powders were also found to be changed after being plasma-sprayed; for examples, anatase- TiO_2 transformed to rutile- TiO_2 , monoclinic- ZrO_2 transformed to tetragonal- ZrO_2 for $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{TiO}_2$ and $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{ZrO}_2$ coatings, respectively. However, cubic- MgO phase

presented in the powder was unchanged after being sprayed. Apart from this, $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{TiO}_2$ and $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{MgO}$ composite coatings also contained new phase of Al_2TiO_5 and Al_2MgO_4 , respectively. Microstructure of the composite coatings showed high density and excellent distribution of oxide lamella. Value of percentage porosity of all composite coatings were rather similar and found Al_2O_3 to be in the range of 12-18%. ZrO_2 addition was found to increase hardness, while reduction of hardness values were observed for TiO_2 and MgO additions. The addition of TiO_2 and ZrO_2 nano-particles could improve fracture toughness, but the MgO addition could not. Friction coefficient of $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{ZrO}_2$ and $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{MgO}$ coating systems were similar and found to decrease over 3 times with only 3wt% addition. The friction coefficient values were found to be ~0.1-0.2. An addition of TiO_2 nano-particles into Al_2O_3 coating showed only small drop of friction coefficient when compared to that of pure Al_2O_3 coating. Result of sliding wear test showed good correlation between the friction coefficient and wear rate. The $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{ZrO}_2$ coating had highest wear rate compared to the other systems, but abrasive wear rate of this system was found to be minimum. The $\text{Al}_2\text{O}_3/13\text{wt}\%\text{MgO}$ presented the lowest friction coefficient and highest sliding wear resistance. For the abrasive wear, the $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{TiO}_2$ coating showed higher abrasive wear resistance than the other coatings. Moreover, nano-particles addition regardless of its type could not reduce abrasive wear rate. This could be a result of rather sharp particles which caused harsh wear behavior. The effect of nano-particle addition on abrasive wear thus could not be classified theoretically.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของตัวเติมอนุภาคนาโนต่อโครงสร้าง สมบัติ และพฤติกรรม
ไพโรโบโลยีของผิวพ่นเคลือบด้วยความร้อนนาโนคอมโพสิตที่มี
อะลูมินาเป็นหลัก

ผู้เขียน นางสาวนุชจิรา ดีแจ้ง

ปริญญา วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วัสดุศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกานดา เจียรศิริสมบุญ	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย วิโรจน์ปัทม์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา วัชรภาสกร	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

ผิวเคลือบเซรามิกที่เตรียมด้วยการพ่นเคลือบแบบพลาสมาถูกใช้อย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรมสำหรับงานด้านการสึกหรอในอุตสาหกรรม จุดประสงค์การศึกษานี้เพื่อตรวจสอบผลการเสริมแต่งขนาดนาโน เช่น TiO_2 , ZrO_2 และ MgO (ที่ปริมาณการเติม 3, 13 และ 20 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก) ในผิวเคลือบที่มีอะลูมินาเป็นหลักที่ถูกดัดแปลงโครงสร้างลงบนซับสเตรทเหล็กอ่อน อิทธิพลของชนิดและปริมาณการเติมแต่งขนาดนาโนที่มีผลต่อโครงสร้างทางจุลภาค เฟส สมบัติเชิงกล และไพโรโบโลยีของผิวเคลือบอะลูมินาจะถูกตรวจสอบ ผลการตรวจสอบด้วยการเลี้ยวเบนของรังสีเอ็กซ์ปรากฏเฟสหลักของซึ่งประกอบด้วยเฟสแกมมา $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ และเฟสแอลฟา $\alpha\text{-Al}_2\text{O}_3$ เฟสของออกไซด์นาโนถูกพบว่ามีเปลี่ยนแปลงหลังถูกพ่นแบบพลาสมาด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น อะนาเทส- TiO_2 เปลี่ยนเป็นรูไท- TiO_2 ส่วนมอนอคลินิก- ZrO_2 เปลี่ยนเป็นเตตระกอนอล- ZrO_2 สำหรับผิวเคลือบ $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{TiO}_2$ และ $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{ZrO}_2$ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เฟสคิวบิก- MgO ที่ปรากฏในผงยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงหลังจากถูกพ่นแล้ว นอกจากนี้ผิวเคลือบคอมโพสิต $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{TiO}_2$ และ $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{MgO}$ ยังปรากฏเฟสใหม่ของ Al_2TiO_5 และ Al_2MgO_4 อีกด้วย โครงสร้างทางจุลภาคของคอมโพสิตแสดงให้เห็นโครงสร้างที่มีความหนาแน่นสูงและการกระจายตัวได้ดีของเฟสออกไซด์ ค่าความพรุนของผิวเคลือบทั้งหมดมีค่าใกล้เคียงกันโดยอยู่ในช่วง 12-18% ผลการเติม ZrO_2 ส่งผลต่อ

การเพิ่มค่าความแข็งของผิวเคลือบ ในขณะที่ค่าความแข็งลดลงเมื่อเติม TiO_2 และ MgO ส่วนการเติม TiO_2 และ ZrO_2 สามารถปรับปรุงค่าต้านทานการแตก แต่การเติม MgO ไม่สามารถปรับปรุงค่าดังกล่าวได้ สัมประสิทธิ์การเสียดทานของผิวเคลือบ $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{ZrO}_2$ และ $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{MgO}$ คล้ายคลึงกัน และลดลงมากกว่า 3 เท่า ที่การเติมอนุภาคนาโนเพียงร้อยละ 3 โดยน้ำหนัก อย่างไรก็ตามปริมาณการเติมอนุภาคนาโนไม่มีผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การเสียดทาน ซึ่งพบว่ามีค่าประมาณ 0.1-0.2 การเติมอนุภาคนาโน TiO_2 ลงในผิวเคลือบ Al_2O_3 ลดค่าสัมประสิทธิ์การเสียดทานลงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับค่าของผิวเคลือบ Al_2O_3 บริสุทธิ์ ผลของการทดสอบการสึกหรอแบบไถล พบว่าสอดคล้องกับค่าสัมประสิทธิ์การเสียดทาน กล่าวคือ อัตราการสึกหรอลดลงตามค่าสัมประสิทธิ์การเสียดทานที่ลดลง โดยพบว่าผิวเคลือบ $\text{Al}_2\text{O}_3/\text{ZrO}_2$ มีค่าอัตราการสึกหรอสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับผิวเคลือบระบบอื่นๆ ในทางกลับกันอัตราการสึกหรอแบบขัตุ ของผิวเคลือบนี้พบว่ามีค่าต่ำสุด นอกจากนี้ยังพบว่า การเติมอนุภาคนาโนไม่ว่าจะเป็นชนิดใดไม่ช่วยลดการสึกหรอแบบขัตุทั้งนี้อาจเกี่ยวข้องกับอนุภาคขัตุที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการสึกหรอแบบรุนแรง จึงไม่สามารถแสดงผลของการเติมอนุภาคนาโนได้อย่างชัดเจนในทางทฤษฎี